DZIENNIK URZĘDOWY
MINISTERSTWA SPRAW ZAGRANICZNYCH RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

№ 5 | Warszawa, dnia 26 lipca 1927 roku | Rok IX

64.

A.II.K Z.23945.

OKÓLNIK

W SPRAWIE WADLIWEGO SPORZĄDZANIA MIESIĘCZNYCH SPRAWOZDAŃ RACHUNKOWO - KASOWYCH.

Stwierdzając na wstępie z całem uznaniem wyraźną poprawę i w wielu wypadkach wzorową dokładność w prowadzeniu przez większość urzędów podległych M. S. Z. czynności rachunkowo-kasowych, zwracam jednak uwagę, że niektóre jeszcze urzędy dotychczas nie przestrzegają przepisów rachunkowo - kasowych, wprowadzonych w życie Rozporządzeniem z dnia 1 sierpnia 1925 r. (Dz. Urz. M. S. Z. Nr 6, poz. 72), zwłaszcza przepisów, zawartych w artykułach 1, 10, 13, punkty a) i n), 15, 20 ustęp drugi, 21 ustęp drugi, 23, 25 i 30.

Z winy tych ostatnich urzędów Referat Kontroli Rachunkowości Urzędów Zagranicznych M. S. Z. zmuszony jest przeprowadzać zbędną korespondencję, trwającą niekiedy czas dłuższy, zarówno z samemi urzędami, jak i Najwyższą Izbą Kontroli i Ministerstwem Skarbu i w rezultacie sporządzać nowe zestawienia rachunkowo-kasowe dla władz kontrolujących, po uzyskaniu potrzebnych wyjaśnień i sprostowań od odnośnych urzędów.

Ten stan rzeczy, utrudniający niepotrzebnie sprawność działania organów kontrolujących i narażający Ministerstwo Spraw Zagranicznych na zarzuty ze strony Najwyższej Izby Kontroli, dowodzi, że personel urzędów podległych, powołany do prowadzenia ksiąg rachunkowych i kasowych, nie stoi na wysokości swego zadania i nie przyswoił sobie w dostatecznej mierze postanowień wspomnianych przepisów, pomimo że obowiązują one od 1 sierpnia 1925 r.

Wobec powyższego polecam pp. Kierownikom urzędów podległych jako ponoszącym całkowitą odpowiedzialność za ścisłe przestrzeganie przepisów rachunkowo-kasowych (art. 3 Rozporządzenia z dn. 1.VIII.1925 r.)

wydanie odpowiednich zarządzeń, aby przepisy te były wykonywane przez podwładny im personel rachunkowo-kasowy z całą ścisłością i dokładnością, nie dopuszczając jakichkolwiek niejasności lub uchybień.

w z. Ministra
(—) *Roman Knoll.*

Warszawa, dnia 17.VII. 1927 r.

65.

A.II.K.Z.23946.

OKÓLNIK

W SPRAWIE ZNIŻKI OD TELEGRAMÓW, NADAWANYCH DO POLSKI, PRZEZ URZĘDY PODLEGŁE M. S. Z W STANACH ZJEDNOCZONYCH.

W myśl umowy z Towarzystwem Radio Corporation of America telegramom państwowym Rządu polskiego, nadanym przez radjo w Stanach Zjednoczonych Ameryki i adresowanych do Polski, przysługuje zniżka, wynosząca po 0.625 frs. od wyrazu telegramu.

Zwrot należności uskutecznia jednak nie wspomniane Towarzystwo, które pobiera przy nadaniu całkowitą taksę, lecz Ministerstwo Poczt i Telegrafów w Warszawie.

Ponieważ załatwienie tej sprawy wymaga sporządzania odpowiednich wykazów, obejmujących wszystkie radjotelegramy urzędów dyplomatycznych w Ameryce, polecam, aby podległe M. S. Z. urzędy zagraniczne w Stanach Zjednoczonych Ameryki nadsyłały w odstępach półrocznych wykazy nadanych przez nie telegramów dla R. C. A. ze wskazaniem daty, nadawcy, odbiorcy i opłaty.

w z. Ministra
(—) *Roman Knoll.*

Warszawa, dn. 17.VII. 1927 r.

66.

G.M.O.2880.

KOMUNIKAT

W SPRAWIE DODATKU REPREZENTACYJNEGO.

Ministerstwo Spraw Zagranicznych komunikuje niniejszem, iż, wobec wprowadzenia dodatku reprezentacyjnego dla kierowników urzędów konsularnych, postanowienia, objęte Okólnikami z dn. 10/I. 1923 r.

(Dz. Urz. M. S. Z. № 1, poz. 10) i z dnia 30/III. 1923 r. (Dz. Urz. M. S. Z. № 5, poz. 62), otrzymują moc obowiązującą również i w stosunku do urzędów konsularnych.

Za Ministra

(—) *Przezdziecki*

Dyrektor Gabinetu Ministra
i Protokółu Dyplomatycznego

Warszawa, dn. 31/VI. 1927 r.

67.

A.II.R.C.38421.

OKÓLNIK

W SPRAWIE PRZEPISÓW O ZWROCIE KOSZTÓW PRZY PODRÓŻACH ZAGRANICĘ ORAZ WYKONANIA TYCH PRZEPISÓW.

§ I. Rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 11 lipca 1927 r. (Dz. Ust. Rz. P. № 65, poz. 579) wprowadzone zostały zmiany i uzupełnienia do Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 września 1925 r. (Dz. Ust. Rz. P. № 101/25, poz. 711) w sprawie należności za podróże służbowe, delegacje (odkomenderowania) i przeniesienia, odbywane poza granicami Państwa przez funkcjonarjuszów państwowych, sędziów, prokuratorów oraz wojskowych.

W celu udogodnienia i dla łatwiejszego orjentowania się osób zainteresowanych w całości przepisów, o których mowa, podaje się niżej tekst obowiązujących przepisów z uwzględnieniem zmian, wprowadzonych Rozporządzeniem z dn. 11 lipca 1927 r.

Przepisy, objęte Rozporządzeniem Rady Ministrów z dn. 11 lipca 1927 r., uwidocznione zostały w treści podanych niżej przepisów w całości, odmiennym drukiem:

„Na zasadzie art. 10 Ustawy z dn. 9 października 1923 r. o uposażeniu funkcjonarjuszów państwowych i wojska (Dz. Ust. Rz. P. № 116, poz. 924) i art. 6 § 1 Ustawy z dn. 5 grudnia 1923 r. o uposażeniu sędziów w sądownictwie powszechnem i administracyjnem oraz prokuratorów (Dz. Ust. Rz. P. № 134, poz. 1107), zarządza się co następuje:

§ 1.

Rozporządzenie niniejsze normuje należności za odbywane poza granicami Państwa podróże służbowe, delegacje (odkomenderowania) i przeniesienia funkcjonarjuszów państwowych, wymienionych w art. 1 Ustawy z dnia 9 października 1923 r., praktykantów w służbie administracyjnej, sędziów, prokuratorów i kandydatów

na stanowiska sędziowskie, wojskowych zawodowych, wojskowych, wymienionych w art. 111, 112, 113 i 114 wyżej powołanej Ustawy, oraz szeregowych niezawodowych.

§ 2.

Należności, unormowane niniejszem Rozporządzeniem, przysługują w czasie podróży zagranicą od chwili przejazdu do chwili powrotu przez polski punkt graniczny. Za czas podróży i pobytu na obszarze Państwa Polskiego przysługują diety i zwrot kosztów podróży według norm, ustalonych dla podróży służbowych w kraju, z wyjątkiem zwrotu kosztów przejazdu koleją oraz przewozu koleją bagażu podróżnego, a przy podróżach kurjerów dyplomatycznych oraz przesiedleniach także kosztów dorożek i tragarzy, do którego to zwrotu mają zastosowanie §§ 13, 16 ust. 2 i 17 niniejszego Rozporządzenia.

Przy podróżach zagranicznych przysługują przez cały czas podróży i pobytu poza granicami Państwa diety, przewidziane dla krańcowego punktu tej podróży. W razie jednak zatrzymania się w drodze dłużej niż 24 godziny przysługują za ten czas diety według normy stawek, ustalonych dla państwa w którem się zatrzymano.

W wypadku podróży z zagranicy do kraju należą się za czas podróży do granicy Państwa Polskiego diety według norm, przewidzianych dla państwa, z którego odbywa się podróż, z zastosowaniem przepisu, zawartego w drugiem zdaniu poprzedniego ustępu.

Za podróże służbowe pracowników kolejowych z kraju do stacyj kolejowych (miejscowości) granicznych, położonych na obcem terytorjum, przysługują diety według norm, przewidzianych dla podróży służbowych w kraju.

§ 3.

Osobom, wymienionym w § 1, przysługują:

I. W razie podróży służbowej (komisji) do miejscowości, położonej poza zwykłem ich miejscem służbowem:
   1) diety oraz
   2) zwrot kosztów podróży.

II. W razie delegacji (odkomenderowania) do miejscowości, położonej poza zwykłem ich miejscem służbowem:
   1) diety za czas podróży i za czas pozostawania w delegacji oraz
   2) zwrot kosztów podróży.

III. W razie przeniesienia na inne miejsce służbowe:

1) diety dla przeniesionego za czas podróży do nowego miejsca służbowego i za czas do chwili objęcia urzędowania, nie przekraczający 8 dni, liczących się od dnia następującego po przybyciu na nowe miejsce służbowe, oraz diety za czas podróży dla jego żony i dzieci, a to dla żony w wysokości 75%, dla dzieci w wysokości 50% diet, przysługujących przeniesionemu, o ile osoby te pozostają na jego utrzymaniu w rozumieniu art. 4 Ustawy z dn. 9 października 1923 r.;

2) zwrot kosztów podróży dla przeniesionego, jego żony i dzieci, o ile osoby tego pozostają na jego utrzymaniu w rozumieniu art. 4 Ustawy z dn. 9 października 1923 r.;

3) zwrot kosztów przewozu urządzenia domowego.

§ 4.

Diety ustala się jak następuje:

1. Azja z wyjątkiem obszaru, wchodzącego w skład Turcji i Związku Socjalistycznych Republik Rad, Afryka, Ameryka i Australja.

Grupa	**uposażenia**	**I — IV**	**dol. am. 13**
„	„	**V — VI**	„ „ **11**
„	„	**VII — IX**	„ „ **9**
„	„	**X — XII**	„ „ **5**
„	„	**XIII — XVI**	„ „ **4**

2. Wielka Brytanja.

Grupa	**uposażenia**	**I — IV**	**dol. am. 11**
„	„	**V — VI**	„ „ **9**
„	„	**VII — IX**	„ „ **7**
„	„	**X — XII**	„ „ **4**
„	„	**XIII — XVI**	„ „ **3**

3. Danja, Holandja, Norwegja i Szwecja.

Grupa	**uposażenia**	**I — IV**	**dol. am. 10**
„	„	**V — VI**	„ „ **8**
„	„	**VII — IX**	„ „ **6**
„	„	**X — XII**	„ „ **3**
„	„	**XIII — XVI**	„ „ **2½**

4. Turcja i Związek Socjalistycznych Republik Rad.

Grupa	**uposażenia**	**I — IV**	**dol. am. 9**
„	„	**V — VI**	„ „ **7**

Grupa uposażenia	VII — IX	„ „	5
„ „	X — XII	„ „	3
„ „	XIII — XVI	„ „	2.25

5. Szwajcarja.

Grupa uposażenia	I — IV	fr. szw.	32
„ „	V — VI	„ „	27
„ „	VII — IX	„ „	21
„ „	X — XII	„ „	15
„ „	XIII — XVI	„ „	10

6. Niemcy.

Grupa uposażenia	I — IV	mk. niem.	28
„ „	V — VI	„ „	22
„ „	VII — IX	„ „	17
„ „	X — XII	„ „	12
„ „	XIII — XVI	„ „	8

7. Belgja, Francja, Grecja, Hiszpanja, Portugalja i Włochy.

Grupa uposażenia	I — IV	fr. szw.	30
„ „	V — VI	„ „	26
„ „	VII — IX	„ „	21
„ „	X — XII	„ „	13
„ „	XIII — XVI	„ „	10

8. Austrja, Finlandja i Węgry.

Grupa uposażenia	I — IV	fr. szw.	25
„ „	V — VI	„ „	22
„ „	VII — IX	„ „	18
„ „	X — XII	„ „	12
„ „	XIII — XVI	„ „	8

9. Bułgarja, Estonja, Jugosławja, Łotwa i Rumunja.

Grupa uposażenia	I — IV	fr. szw.	23
„ „	V — VI	„ „	19
„ „	VII — IX	„ „	16
„ „	X — XII	„ „	10
„ „	XIII — XVI	„ „	8

10. Czechosłowacja.

Grupa uposażenia	I — IV	k. cz.	150
„ „	V — VI	„ „	125
„ „	VII — IX	„ „	95
„ „	X — XII	„ „	60
„ „	XIII — XVI	„ „	50

Diety, należne przy podróżach do państw, wymienionych pod 7), 8) i 9), płatne są we frankach francuskich lub w walucie tego kraju, do którego wyjeżdża funkcjonarjusz lub w którym się zatrzymuje po drodze dłużej niż 24 godziny, według przeciętnego kursu franka szwajcarskiego w dniu, poprzedzającym rozpoczęcie podróży, na giełdzie stolicy tego kraju, do którego podróż się odbywa. Przy podróżach dłużej trwających oraz delegacjach (odkomenderowaniach), przy których wypłata diet ma miejsce miesięcznie, obliczanie diet następuje według kursu franka szwajcarskiego z ostatniego dnia miesiąca, poprzedzającego wypłatę.

§ 5.

Sędziowie i prokuratorzy, zaliczeni do grup uposażenia A i B otrzymują diety w wysokości, ustalonej dla VI i V grupy uposażenia, zaliczeni do grup C i D w wysokości, ustalonej dla grup uposażenia IV — I.

Praktykanci w służbie administracyjnej oraz kandydaci na stanowiska sędziowskie otrzymują diety tej grupy uposażenia urzędników państwowych, według której pobierają wynagrodzenia.

Szeregowi niezawodowi mają przy podróżach służbowych prawo do diet, ustalonych dla XIII—XVI grupy uposażenia.

W razie awansu w czasie podróży służbowej lub delegacji (odkomenderowania) należą się wyższe diety od dnia, od którego przysługuje prawo do wyższego uposażenia.

Przy podróżach, odbywanych w charakterze kurjera dyplomatycznego, przysługują diety, przywiązane do VIII grupy uposażenia.

W razie wykorzystania jazdy kurjerskiej w celu odbycia podróży służbowej, przysługują diety, przywiązane do posiadanej grupy uposażenia.

§ 6.

Po upływie dwu pierwszych tygodni delegacji (odkomenderowania), liczonych od następnego dnia po przybyciu do miejsca delegacji (odkomenderowania), wypłaca się utrzymującym rodzinę w rozumieniu art. 4 Ustawy z dnia 9 października 1923 r. diety zmniejszone o 20%, samotnym w rozumieniu powyższego artykułu — diety zmniejszone o 40%.

Delegacja (odkomenderowanie) może trwać zasadniczo tylko pół roku. Przedłużenie delegacji (odkomenderowania) ponad pół roku może nastąpić jedynie w wyjątkowych wypadkach, uzasadnionych ważnemi względami służbowemi, za zezwoleniem właściwego ministra

Ograniczenie co do czasu, zawarte w poprzednim ustępie, nie dotyczy wypadku odkomenderowania na kursy do szkół wojskowych lub cywilnych.

O ile delegowany (odkomenderowany) otrzymuje mieszkanie w budynku rządowym, zmniejsza się diety, określone w ustępie pierwszym niniejszego paragrafu, o 10% diety przysługującej.

W razie podróży służbowych w czasie delegacji (odkomenderowania) do miejscowości, położonych poza miejscem delegacji (odkomenderowania), uzupełnia się diety, pobierane z tytułu delegacji (odkomenderowania), o ile wypłacane są stosownie do ustępu pierwszego niniejszego paragrafu w wymiarze zmniejszonym, do wysokości, określonej w § 4. Ponadto zwraca się koszty podróży według zasad, ustalonych w niniejszem Rozporządzeniu.

W razie podróży służbowych, odbywanych w pierwszych dwóch tygodniach delegacji (odkomenderowania), przedłuża się okres dwutygodniowy, za który wypłaca się stosownie do ustępu pierwszego niniejszego paragrafu pełne diety, o ilość dni, w których odbywano podróże służbowe.

§ 7.

Jednostką obliczenia diet jest 24-godzinny okres czasu, liczący się od chwili rozpoczęcia podróży do chwili ukończenia podróży.

Za czas krótszy niż 24 godziny wypłaca się całą dietę, jeżeli czynność służbowa łącznie z podróżą lub sama podróż odbywała się w porze nocnej co najmniej przez 6 godzin między 21-ą a 6-tą godziną, w przeciwnym razie wypłaca się tylko połowę diet, o ile czynność służbowa łącznie z podróżą lub sama podróż trwała co najmniej 6 godzin.

Jeżeli w ciągu 24 godzinnego czasu podróż służbowa odbywała się zarówno na obszarze Państwa Polskiego, jak i na terytorjum zagranicznem, a pobyt na terytorjum zagranicznem trwał co najmniej 6 godzin, należą się diety zagraniczne.

§ 8.

W razie odbywania podróży koleją, początek tejże podróży należy liczyć od chwili odejścia pociągu, ustalonej w oficjalnym rozkładzie jazdy. W razie zaś odbywania podróży innym środkiem lokomocyjnym, np. samochodem, końmi i t. p. należy liczyć początek tejże podróży od chwili ruszenia z miejsca, o ile nie można analogicznie zastosować przepisu, zawartego w poprzedniem zdaniu.

§ 9.

Diety należą się również za niedziele i święta, przypadające w czasie trwania podróży służbowej lub delegacji.

§ 10.

Diety należą się również w wypadku zachorowania czasie podróży służbowej lub delegacji przez cały czas spowodowanego chorobą pobytu w odnośnej miejscowości, o ile choroba zostanie stwierdzona świadectwem lekarskiem.

§ 10 a.

Przepisy, zawarte w §§ 9 i 10, stosują się również do podróży, pozostających w związku z przeniesieniem na inne miejsce służbowe (§ 3 ust. 3).

§ 11.

Wojskowym, odkomenderowanym zagranicę, przysługują, po nieprzerwanym rocznym pobycie zagranicą w charakterze odkomenderowanego, w każdym następnym roku pobytu zagranicą diety za czas urlopu wypoczynkowego, spędzonego zagranicą, nie za dłuższy jednak okres czasu, niż za cztery tygodnie.

§ 13.

Zwrot kosztów podróży obejmuje ceny biletów jazdy koleją lub statkiem, koszty przejazdu innemi środkami komunikacyjnemi, koszty przewozu koleją lub statkiem bagażu podróżnego, zwrot wydatków na tragarzy, jak również zwrot kosztu dojazdu na dworzec i z dworca kolejowego lub do przystani i z przystani.

Funkcjonarjuszom państwowym i wojskowym, pobierającym uposażenie według grupy od I do VI, oraz sędziom i prokuratorom zwraca się cenę biletu I klasy kolei lub statku, funkcjonarjuszom państwowym i wojskowym, pobierającym uposażenie według grupy od VII do IX, cenę biletu II klasy, funkcjonarjuszom państwowym i wojskowym, pobierającym uposażenie według grupy od X do XVI, cenę biletu III klasy. Praktykanci w służbie administracyjnej i kandydaci na stanowiska sędziowskie otrzymują zwrot ceny biletu tej klasy, która w myśl postanowienia, zawartego w poprzedniem zdaniu, przywiązana jest do grupy, według której pobierają uposażenie.

Jeżeli na statku znajdują się dwie klasy, zwraca się cenę biletu I klasy również i tym, którzy w myśl postanowienia, zawartego w poprzednim ustępie, mają w razie jazdy koleją prawo do

biletu II klasy, cenę zaś biletu II klasy tym, którzy w razie jazdy koleją mają prawo do biletu III klasy.

Jeżeli przejazd nastąpi pociągiem pośpiesznym, w którym niema III klasy, otrzymuje ten, który zresztą posiada tylko prawo do zwrotu kosztów przejazdu III klasą, zwrot ceny biletu klasy II.

Odbywającym podróże służbowe (komisje) może być przyznany zwrot faktycznie poniesionych i udowodnionych kosztów przejazdu wozem sypialnym, o ile mają w myśl postanowień, zawartych w niniejszym paragrafie, prawo do zwrotu kosztów biletu pierwszej klasy oraz jeżeli:

a) podróż koleją trwała co najmniej sześć godzin, pomiędzy 21-ą a 6-tą godziną,
b) zachodziła konieczność pełnienia następnego dnia czynności urzędowych,
c) władza, zlecająca podróż służbową, stwierdziła konieczność przejazdu wozem sypialnym na koszt Skarbu Państwa,
d) do rachunku kosztów podróży dołączono oryginalny kupon, uprawniający do zajęcia miejsca w wozie sypialnym.

Funkcjonarjuszom państwowym i wojskowym, którym w myśl postanowienia, zawartego w ustępie drugim niniejszego paragrafu, przysługuje zwrot ceny biletu I kl., zwraca się przy podróżach, pozostających w związku z przeniesieniem na inne miejsce służbowe (§ 3 ust. 3), faktycznie poniesiony i udowodniony koszt przejazdu wozem sypialnym, o ile zachodzą warunki, ustalone w punktach a) i d) ustępu piątego niniejszego paragrafu.

Funkcjonarjuszom państwowym i wojskowym, nie posiadającym w myśl postanowień niniejszego paragrafu prawa do przejazdu I klasą, a odbywającym podróż w charakterze kurjera dyplomatycznego, może władza wysyłająca przyznać prawo przejazdu na koszt Skarbu Państwa klasą I oraz wozem sypialnym, o ile jest to konieczne ze względów służbowych.

Osoby, mające prawo do ulg w przejazdach państwowemi lub zarządzanemi przez Państwo środkami komunikacyjnemi, otrzymują przy likwidacji kosztów podróży zwrot ceny ulgowej.

§ 13 a.

Przy przejazdach linjami kolejowemi Związku Socjalistycznych Republik Rad zwraca się funkcjonarjuszom państwowym i wojskowym, pobierającym uposażenie według grupy od I — XII, cenę t. zw. miękkiego miejsca, zaś pobierającym uposażenie według grupy od XIII—XVI — cenę t. zw. twardego miejsca. Przy przejazdach wymie-

nionemi linjami zwraca się ponadto pod warunkami, ustalonemi w punktach a) i d) ustępu piątego § 13, pobierającym uposażenie według grupy I — VI koszt przejazdu wozem sypialnym na miejscu I kategorji, zaś pobierającym uposażenie według grupy od VII — XII — koszt przejazdu wozem sypialnym na miejscu II-ej kategorji. Funkcjonarjusze państwowi i wojskowi, pobierający uposażenie według grupy od XIII—XVI, otrzymują pod warunkiem, ustalonym w punkcie a) ustępu piątego § 13, zwrot ceny t. zw. „miejscówki“.

§ 13 b.

Wyszczególnieni w § 1 wojskowi, wyjeżdżający pierwszy raz zagranicę służbowo, otrzymują tytułem ryczałtu na uzupełnienie ubrania cywilnego kwotę 250 zł. Wojskowi, wyjeżdżający zagranicę ponownie po upływie 3 lat od daty otrzymania ryczałtu, oraz przebywający służbowo zagranicą bez przerwy dłużej niż rok, otrzymują jako ryczałt na uzupełnienie ubrania cywilnego kwotę 145 zł.

§ 14.

O ile opłacono bilet okrętowy z utrzymaniem, zwraca się cenę całego biletu, natomiast za czas podróży na okręcie przysługuje tylko 25% diet.

§ 15.

Przy podróżach kołowych zwraca się faktycznie wydaną kwotę, o ile okoliczność, że kwota ta nie jest wyższa od przeciętnej ceny najmu koni w danej miejscowości, zostanie stwierdzona przez właściwą władzę konsularną.

Wydatek na podróż kołową zwraca się tylko wtedy, jeżeli niema możności przejazdu kolejami wszelkiego rodzaju, omnibusami, statkami i t. p.

Przy podróżach wspólnych wolno zaliczyć dla każdych trzech osób jedną podwodę. W razie przewozu akt lub przedmiotów, potrzebnych do spełnienia czynności służbowej, w większej ilości lub znaczniejszych rozmiarów, wolno zaliczyć jedną podwodę dla dwóch osób. Koszty wspólnej podróży kołowej zalicza zawsze urzędnik, posiadający wyższą grupę uposażenia.

§ 16.

Przy podróżach służbowych (komisjach) i delegacjach (odkomenderowaniach) poza granicami Państwa zwraca się faktyczne koszty przewozu koleją i statkiem koniecznego osobistego bagażu

podróżnego, o wadze do **50** kg., o ile czynność służbowa łącznie z podróżą trwała co najmniej sześć dni, oraz koszt przewozu akt i innych przedmiotów, potrzebnych do spełnienia czynności służbowych, bez względu na wagę oraz czas trwania podróży służbowej.

Postanowienie o zwrocie faktycznych kosztów przewozu koleją i statkiem koniecznego osobistego bagażu podróżnego ma zastosowanie również do przeniesień na inne miejsce służbowe, przyczem nie obowiązuje ograniczenie co do czasu trwania podróży.

§ 17.

Osobom, wymienionym w § 1, z wyjątkiem szeregowych niezawodowych, zwraca się wydatki na dojazd do dworca kolejowego i z dworca kolejowego lub do przystani i z przystani oraz wydatki, ponoszone na tragarzy przy każdym dojeździe i odjeździe oraz przy każdem przesiadaniu na stacjach węzłowych. Wydatki powyższe zwraca się w wysokości kosztów faktycznych i odpowiadających miejscowym cenom.

§ 18.

Za czynności komisyjne w miejscowościach, położonych bliżej niż 2 km od gmachu, w którym mieści się urząd, nie należą się ani koszty podróży, ani diety.

§ 19.

Do miejsca czynności komisyjnych względnie miejsca delegacji (odkomenderowania) należy zdążać bez żadnej przerwy i to bez względu na odległość.

Rozpoczętej komisji nie wolno przerywać inaczej, jak tylko z ważnych przyczyn, które muszą być szczegółowo umotywowane.

Przy podróżach kołowych, odbywanych jednym ciągiem bez przerwy, należy odbyć co najmniej 40 km drogi w jednym dniu. Zresztą należy używać tylko takich środków komunikacyjnych, które nie powodując niepotrzebnej zwłoki w osiągnięciu celu podróży, połączone są z najmniejszemi kosztami dla Skarbu Państwa.

§ 20.

Funkcjonarjuszom państwowym służby zagranicznej oraz wojskowym, przesiedlającym się poza granicami Państwa, nowomianowanym na stanowiska służby zagranicznej, względnie odwołanym do kraju, zwraca się udowodnione koszty przewozu urządzenia domowego, w wysokości nie przekraczającej: odnośnie samotnych jednomiesięcznego, odnośnie do osób, utrzymujących jednego lub dwu

członków rodziny w rozumieniu art. 4 Ustawy z dnia 9 października 1923 roku, dwumiesięcznego, odnośnie do osób, utrzymujących więcej niż dwóch członków rodziny, trzymiesięcznego uposażenia, przysługującego na nowem miejscu urzędowania. Przy odwołaniu do kraju bierze się za podstawę ostatnio pobierane uposażenie zagraniczne.

Przez uposażenie zagraniczne w znaczeniu niniejszego Rozporządzenia rozumie się uposażenie bez dodatku reprezentacyjnego.

Przy przeniesieniu, połączonem z awansem, miarodajne jest uposażenie, osiągnięte przez ten awans.

W zupełnie wyjątkowych wypadkach możliwy jest, za zgodą Ministra Skarbu, zwrot szczegółowo wykazanych i udokumentowanych kosztów przewozu urządzenia domowego, przewyższających wysokość, ustaloną w ustępie pierwszym niniejszego paragrafu.

Skarb Państwa zwraca udowodnione koszty ubezpieczenia przewożonego urządzenia domowego do wysokości, nieprzekraczającej w stosunku do kierowników poselstw i konsulatów 15‰, w stosunku zaś do pozostałych urzędników i oficerów — 10‰ norm, o których mowa w pierwszych trzech ustępach niniejszego paragrafu. Zwrot kosztów przewozu urządzenia domowego łącznie ze zwrotem kosztów ubezpieczenia nie może jednak przekraczać tychże norm.

Utrzymującemu rodzinę w rozumieniu art. 4 Ustawy z dnia 9 października 1923 roku można przyznać dopiero wówczas pełne koszty przeniesienia, jeżeli dostarczy dowodu zamieszkania rodziny na nowem miejscu służbowem. Jeżeli funkcjonarjusz przesiedla się sam, przyznaje mu się zwrot kosztów w wymiarze, określonym dla samotnych.

§ 21.

Funkcjonarjuszom państwowym służby zagranicznej oraz wojskowym, przesiedlającym się poza granicami Państwa, nowomianowanym na stanowiska służby zagranicznej, względnie odwołanym do kraju, przysługuje prawo do zarachowania kosztów podróży pozostających na ich utrzymaniu żony i dzieci według norm, przysługujących im samym w myśl niniejszego Rozporządzenia.

Ponadto przysługuje wszystkim kierownikom placówek zagranicznych, bez względu na stopień służbowy i ich stan rodzinny; prawo zarachowania kosztów podróży jednej osoby ze służby, wszystkim innym funkcjonarjuszom państwowym służby zagranicznej i wojskowym przysługuje prawo do likwidowania kosztów przejazdu jednej osoby ze służby tylko w tym wypadku, o ile rodzina

przesiedlającego składa się niemniej niż z trzech osób łącznie z funkcjonarjuszem.

Przy podróżach koleją i statkiem zwraca się koszty podróży sługi według norm, ustalonych dla funkcjonarjuszów, zaliczonych do X i XVI grupy uposażenia.

Delegowanym, przeniesionym następnie do miejscowości, do której ich uprzednio delegowano, przysługuje oprócz należności z § 3, punkt III, zwrot kosztów podróży do miejscowości, w której mieli stały przydział służbowy i z powrotem oraz diety za czas tej podróży z wyłączeniem czasu pobytu w odnośnej miejscowości według zasad, ustalonych dla podróży służbowych, o ile podróż ta jest konieczna dla uregulowania spraw, wynikłych wskutek przeniesienia.

§ 22.

Wszelkie rachunki kosztów podróży i przeniesienia mają być przedstawione w terminie 14 dni, liczącym się od dnia następnego po dniu, w którym ukończono podróż służbową względnie przesiedlenie.

W wypadkach powtarzających się wyjazdów służbowych, np. pewnych stałych inspekcyj, czynności nadzorczych i t. p. mogą być rachunki kosztów podróży, za zezwoleniem właściwej władzy naczelnej, przedstawione miesięcznie w przeciągu dni ośmiu za miesiąc ubiegły. Przy delegacjach (odkomenderowaniach) dłużej trwających należy rachunki diet przedstawiać miesięcznie w przeciągu ośmi dni za miesiąc ubiegły.

Przekroczenie powyższych terminów bez dostatecznego usprawiedliwienia pociąga za sobą utratę prawa do zwrotu kosztów, a w następstwie tego obowiązek zwrócenia Skarbowi Państwa całej zaliczki, przyznanej na zasadzie § 24 względnie § 25 niniejszego Rozporządzenia.

Każdy rachunek kosztów podróży musi być opatrzony klauzulą władzy zarządzającej komisję lub przełożonej władzy służbowej, stwierdzającą konieczność odbycia podróży, należyte użycie czasu i środków komunikacyjnych, tudzież wykonanie zlecenia służbowego.

Przeciw odmowie przyznania zarachowanych kwot może być wniesione w terminie 14 dni, liczącym się od dnia, następującego po dniu doręczenia decyzji, przedstawienie do władzy II instancji, względnie do władzy naczelnej, która rozstrzyga ostatecznie. Przedstawienie niema miejsca, o ile władza, która odmówiła likwidacji rachunku, była władzą naczelną.

§ 23.

Jeżeli wskutek nadzwyczajnych wypadków cały urząd zostanie przeniesiony czasowo do innej miejscowości, należy stosować § 3 punkt II niniejszego Rozporządzenia.

§ 24.

Udającym się w podróż służbową przysługuje prawo do zaliczki, nieprzekraczającej przypuszczalnych kosztów podróży i należnych diet.

Jednocześnie z przedłożeniem rachunku winna być zwrócona ewentualna pozostałość zaliczki.

§ 25.

Postanowienia, zawarte w § 24, stosują się również do należności z tytułu przeniesienia.

§ 26.

W wypadkach, w których podróże służbowe trwają przez dłuższy okres czasu albo stale się powtarzają, szef właściwej władzy naczelnej może przyznać za zgodą Ministra Skarbu ryczałt zamiast kosztów podróży i diet.

§ 26 a.

Funkcjonarjusze państwowi i wojskowi, odbywający podróże w charakterze kurjerów dyplomatycznych do miejscowości, objętych normalnemi rutami kurjerskiemi, otrzymują ryczałt, którego wysokość dla poszczególnych rut ustali Minister Spraw Zagranicznych w porozumieniu z Ministrem Skarbu. Ryczałt ten obejmuje: diety, obliczone za czas podróży, ustalony rutą kurjerską, cenę biletów kolejowych (statku) najwyższej klasy (na obszarze Państwa cena połowy biletu) oraz miejsca w wozach sypialnych, o ile jest to dla danych rut kurjerskich ze względów służbowych konieczne, jak również przypuszczalne koszty dojazdów do i z dworców kolejowych względnie przystani oraz usług tragarzy przy każdym dojeździe i odjeździe. Waluty, w jakich będzie wypłacany powyższy ryczałt, ustali Minister Spraw Zagranicznych w porozumieniu z Ministrem Skarbu.

W razie częściowego tylko odbycia podróży kurjer obowiązany jest zwrócić odpowiednią część ryczałtu.

Za absolutorjum dla wydanego ryczałtu służy stwierdzenie przez Ministerstwo Spraw Zagranicznych, że podróż, na którą kurjer otrzymał ryczałt, została odbyta.

Oprócz ryczałtu, o którym wyżej mowa, otrzymują kurjerzy zwrot faktycznie poniesionego i udowodnionego kosztu przewozu t. zw. bagażu administracyjnego, o ile przedłożą odpowiedni rachunek w nieprzekraczalnym terminie 14-dniowym, który liczy się od dnia, następującego po dniu powrotu z podróży. Przekroczenie terminu powoduje utratę prawa do zwrotu powyższego wydatku. Zaliczki na pokrycie kosztów przewozu bagażu przyznaje się w drodze wyjątku w wypadkach, w których kurjer zmuszony jest zabrać znaczną ilość bagażu.

§ 27.

Do wyjaśnienia wątpliwości, powstałych przy stosowaniu niniejszego Rozporządzenia, powołany jest **Minister Skarbu.**

§ 28.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Z dniem tym tracą moc obowiązującą wszystkie przepisy obowiązujące w przedmiocie, objętym niniejszem Rozporządzeniem."

Zgodnie z § 15 Rozporządzenia Rady Ministrów z dn. 11 lipca 1927 r. (które uwzględnione zostało w treści podanych wyżej przepisów) zawarte w tem Rozporządzeniu przepisy mają zastosowanie również do jeszcze nie zlikwidowanych należności za podróże odbyte, przed dniem ogłoszenia tego Rozporządzenia, t. j. przed 22 lipca 1927 r.

§ II. Rachunki kosztów podróży służbowych i przesiedleniowych oraz kurjerskich, nie objętych ryczałtami, zarządzonych przez M. S. Z., należy sporządzać według wzoru, załączonego do niniejszego Okólnika. Do rachunków podróży winny być dołączone te dokumenty, które we wzorze wskazane są jako załączniki.

§ III. W wypadkach zbiorowych podróży służbowych na wszelkie konferencje, komisje, i t. p. rachunek kosztów podróży składa każda osoba oddzielnie, chociażby zaliczkę na ten cel otrzymała, na mocy specjalnego upoważnienia, tylko jedna osoba.

Składanie rachunków zbiorowych jest niedopuszczalne. Wyjątek stanowią przesiedlenia, gdzie na jednym rachunku mogą być umieszczone koszty podróży urzędnika, jego żony i dzieci oraz służby. Rachunki, składane oddzielnie i bezpośrednio przez poszczególnych członków rodziny przesiedlającego się urzędnika, uwzględniane nie będą.

§ IV. Wydatki na przewóz bagażu winny być usprawiedliwione:

a) dołączeniem do rachunku odpisu kwitu bagażowego, jeżeli opłata uskuteczniona została w kasie Polskich Kolei Państwowych. (Kasy bagażowe P. K. P. obowiązane są wydawać na żądanie odpisy kwi-

tów bagażowych, na zasadzie Rozporządzenia Ministerstwa Komunikacji z dn. 3 października 1922 r. № 4743/III.22;

b) wskazaniem w rachunku numeru kwitu bagażowego i wagi bagażu przy pozycjach wydatków uskutecznionych w kasach kolei zagranicą.

Wydatki na przewóz urządzenia domowego winny być usprawiedliwione dołączeniem do rachunków podróży oryginalnych, pokwitowanych rachunków firm ekspedycyjnych, o ile za pośrednictwem takich firm przewóz został uskuteczniony. Od firm ekspedycyjnych przesiedlający się funkcjonarjusze winni żądać, aby firmy te dołączały do swych rachunków kolejowe listy przewozowe oraz inne dokumenty, usprawiedliwiające wskazane w rachunkach pozycje wydatków cudzych, t. j. takich, które firmy w związku z dokonanemi przewozami zwróciły innym firmom lub innym instytucjom.

§ V. Wszystkim funkcjonarjuszom, bez względu na stopień służbowy, jak również zajmowane stanowisko, nie przysługuje prawo przejazdu na rachunek Skarbu Państwa pociągami „express" lub innemi luksusowemi.

§ VI. Przy pozycjach kosztu biletu okrętowego należy wskazać w rachunku nazwę okrętu oraz Towarzystwa, do którego okręt należy.

§ VII. Osoby, wyjeżdżające w charakterze kurjerów dyplomatycznych i otrzymujące na pokrycie kosztów tych podróży ryczałt, obowiązane są jechać pierwszą klasą i wozem sypialnym, o ile w sumie ryczałtu otrzymali na ten cel pieniądze. Rzeczone podróże kurjerskie winny być odbywane również ściśle według marszruty i w czasie, wskazanym w szczegółowem wyliczeniu ryczałtu.

W razie stwierdzenia, że podróż odbyta została w sposób niezgodny z przepisami, obowiązującemi kurjera dyplomatycznego, przez co zagrożone zostało bezpieczeństwo przewożonej poczty, niedoręczenie jej we właściwym terminie lub też uchybienie godności polskiego kurjera dyplomatycznego, winny pociągnięty zostanie do odpowiedzialności dyscyplinarnej oraz pozbawiony prawa odbywania podróży kurjerskich.

§ VIII. W razie zatrzymania kurjera dyplomatycznego przez którykolwiek z urzędów zagranicznych dłużej ponad termin przewidziany w rozkładzie danej podróży kurjerskiej, urząd ten winien zapłacić kurjerowi ze swego budżetu diety za czas zatrzymania.

W wypadkach tych winny być płacone diety według VIII grupy uposażenia, przewidziane dla tego kraju, w którym nastąpiło zatrzymanie.

Jednocześnie urząd zagraniczny winien wydać zatrzymanemu przez się kurjerowi dyplomatycznemu zaświadczenie ze wskazaniem w niem z jakiego powodu nastąpiło zatrzymanie, oraz za jaki czas (dzień i godzina rozpoczęcia i zakończenia terminu płatności) diety zostały przez urząd wypłacone.

Po powrocie z podróży kurjer dyplomatyczny obowiązany jest zaświadczenie, o którym mowa, złożyć niezwłocznie w Referacie Komunikacji na usprawiedliwienie odbycia podróży z opóźnieniem.

Zaświadczenia takie Referat Komunikacji winien kierować następnie do Rachuby Centrali M. S. Z.

§ IX. Mając na względzie interes Skarbu Państwa zaleca się urzędnikom, odbywającym podróże przesiedleniowe, przestrzeganie jak największej oszczędności przy uskutecznianiu wydatków na asekurację bagażu.

Całkowite wykorzystanie norm, wskazanych w podanym wyżej § 20 Rozporządzenia Rady Ministrów, powinno mieć miejsce właściwie tylko w tych wyjątkowych wypadkach, kiedy przewożony będzie bagaż o specjalnie wysokiej wartości (cenne obrazy, dywany, srebra i t. p.). Poza tem, o ile to będzie tylko możliwe, należy unikać wogóle kosztów asekuracji lub też sprowadzać je do minimum.

§ X. Wszelkie rachunki kosztów podróży służbowych i kurjerskich oraz przesiedleń nie odpowiadające przepisom, zawartym w niniejszym Okólniku, będą zwracane celem właściwego ich sporządzenia.

§ XI. Zaciąganie pożyczek w urzędach zagranicznych przez urzędników, odbywających podróże służbowe, może mieć miejsce tylko w zupełnie wyjątkowych wypadkach, kiedy otrzymana z M. S. Z. zaliczka okaże się niedostateczna wskutek przedłużenia podróży lub innych nadzwyczajnych i nieprzewidzianych okoliczności.

Żądanie zaliczki winno być wyrażone na piśmie z należytem umotywowaniem. Pokwitowanie urząd zagraniczny winien przesłać niezwłocznie do centrali M. S. Z. celem zrefundowania wypłaconej sumy.

§ XII. Funkcjonarjuszom kontraktowym, którzy tylko w zupełnie wyjątkowych i należycie uzasadnionych wypadkach mogą być przyjęci do służby z innej miejscowości aniżeli ta, w której znajduje się dany urząd M. S. Z., nie przysługuje prawo do zwrotu kosztów przesiedlenia na podstawie podanych w § 1 niniejszego Okólnika Rozporządzeń Rady Ministrów.

§ XIII. Wszelkie reklamacje, zgłaszane później jak w 14 dni po zaakceptowaniu rachunku przez centralę M. S. Z., uwzględniane nie będą.

Przez zaakceptowanie rachunku rozumieć należy dzień otrzymania przez funkcjonarjusza nadwyżki lub dzień wpłacenia przez niego, na żądanie centrali M. S. Z., pozostałości zaliczki, pobranej na pokrycie kosztów podróży.

§ XIV. Z chwilą ogłoszenia niniejszego Okólnika tracą moc obowiązującą wszelkie inne, wydane w tej sprawie zarządzenia M. S. Z.

Za Ministra

Ignacy Matuszewski

Dyrektor Departamentu

Warszawa, dn. 23/VII. 1927 r.

Załącznik do Okólnika № A. II. R. C. 38421

Zestawienie kosztów podróży .... { służbowej / kurjerskiej / przesiedlenia

odbytej z .... do ....

w czasie od .... do .... 192...... r.

przez p. (nazwisko, imię, stanowisko i stopień służbowy): ....

....

z polecenia ....

(Jeżeli podróż została odbyta na podstawie piśmiennego polecenia, należy podać jego datę i Nr.).

Data	Godzina	WYSZCZEGÓLNIENIE WYDATKÓW	WALUTY: Złote	Ljry	Sz. a.	Dol.	Ł. ang.	F. eg	Załączniki	UWAGI
15.V	14[35]	WARSZAWA								
		Auto przy wyjeździe	2 —							
		Tragarz	1 —							
		2½ bil. I kl. do Trjestu (w kraju 2)	880 —							żona i syn 6 l.
		3 miejsca w sleepingu I kl. do Trjestu	483 —						3	3 kup. sleep.
		Bagaż do Wiednia	92 50						1	odpis kwitu
16/V	9	WIEDEŃ								bagażowego.
		Bagaż do Trjestu			101 40					№ kwitu 0151
17/V	18	TRJEST								waga 172 kilo
		Tragarz przy przyjeździe		5 —						
		Auto z dworca na przystań		15 —						
18/VI	6	2½ biletu I kl. do Aleksandrji					87 —			Towarzystwo
		Tragarze na okręt		20 —						Lloyd Trie-
22/V	12	ALEKSANDRJA								st'no okręt
		Tragarze z okrętu						15		„Helouan".
		Auto na dworzec						1 —		
		Tragarze na dworcu						10		
		Bagaż do Jerozolimy						1 90		№ kwitu 0112
		2½ biletu I kl. do Jerozolimy						11 60		waga 172 kg.
23/V	15	JEROZOLIMA								
		Tragarze przy przyjeździe						15		R-ki firm
		Auto " "						30		„Schenker"
		Koszt transportu urządzenia dom.	500 —					57 90	4	i „Lewantin"
		Diety za 15. V zł. 24.00 + 75% + 50%	54 —							i 2 listy prze-
		" " 16. 17. 22 i 23. V. po dolarów 11 + 75% + 50%				99 —				wozowe kolejowy i okrętowy.
		" " 18. 19. 20. 21. V. po dolarów 2.75 + 75% + 50%				24 75			1	zaświadczenie o zamie-
		Wydatki podróży	2013 50	40 —	101 40	123 75	87 —	73 10		szkaniu rodziny,
		Wydatki na kupno 101.40 szyl. a.	125 75						1	kwit bankowy
		" na kupno 40 lirów				2 25			1	ceduła giełd.
		" " 72.25 funt egipsk.					73 —		1	kwit bankowy
		" " 0.85 " "				4 —				
		Ogólny rozchód	2139 25	40 —	101 40	130 —	160 —	73 10		
		Pozycje przychodowe.								
		Zaliczka z M. S. Z.	2200 —			130 —	160 —			
		Zakupione waluty za 125.75 zł.			101 40					
		" " " 2.25 dol.		40 —						
		" " " 73.— funt. ang.						72 25		
		" " " 4 dol.						85		
		Ogólny przychód	2200 —	40 —	101 40	130 —	160 —	73 10		
		ZESTAWIENIE.								
		Przychód	2200 —	40 —	101 40	130 —	160 —	73 10		
		Rozchód	2139 25	40 —	101 40	130 —	160 —	73 10		
		Rachunkozdawca zwraca	60 75							
		Podpis (—)								
		Data (—)								

68.

K.III.c.616.

OKÓLNIK

W SPRAWIE PRZERACHOWANIA WKŁADEK OSZCZĘDNOŚCIOWYCH, ZŁOŻONYCH W WALUTACH PEŁNOWARTOŚCIOWYCH W POCZTOWEJ KASIE OSZCZĘDNOŚCI ZA POŚREDNICTWEM INSTYTUCYJ PAŃSTWOWYCH POLSKICH.

Ministerstwo Spraw Zagranicznych zwraca niniejszem uwagę na Rozporządzenie Ministra Skarbu z dn. 25 maja r. b. o przerachowaniu wkładek oszczędnościowych, złożonych w walutach pełnowartościowych w Pocztowej Kasie Oszczędności za pośrednictwem instytucyj państwowych polskich, ogłoszone w Dz. Ust. Rz. P. № 50, z r. 1927, poz. 451, i prosi o podanie go do publicznej wiadomości, ewentualnie w streszczeniu.

Za Ministra

(—) *W. Babiński*

Warszawa, dn. 25/VI. 1927 r. Dyrektor Departamentu

69.

G.M.O.4335.

KOMUNIKAT

W SPRAWIE ZMIANY LOKALÓW W PODLEGŁYCH M. S. Z. URZĘDACH ZAGRANICĄ.

Ministerstwo Spraw Zagranicznych komunikuje niniejszem, że Konsulat Generalny Rz. P. w Paryżu przeniósł swe biura do nowego lokalu przy ul. Alphonse de Neuville, 19, Paris XVII c.

G.M.O.4647.

Ministerstwo Spraw Zagranicznych komunikuje niniejszem, że Konsulat Rz. P. w Galacu przeniesiony został do nowego lokalu przy Str. Vuitur № 4 bis.

Warszawa, dn. 21/VII. 1927 r.

70.

G.M.O.4596.

RUCH SŁUŻBOWY

W MIESIĄCU CZERWCU 1927 ROKU W CENTRALI I W URZĘDACH PODLEGŁYCH MINISTERSTWU SPRAW ZAGRANICZNYCH.

MIANOWANI:

Arciszewski Mirosław — Radca Poselstwa II klasy w VI st. sł. w Ambasadzie Rz. P. w Paryżu — Radcą Ambasady w V st. sł., z dniem 1 lipca 1927 r.

Dr. Łepkowski Stanisław — Radca Ministerjalny w VI st. sł. — Radcą Ministerjalnym w V st. sł., z dniem 1 lipca 1927 r.

Dr. Hausner Bernard — Poseł na Sejm Rzeczypospolitej — Konsulem Generalnym II klasy w V st. sł. z równoczesnem powierzeniem kierownictwa Konsulatu Rz. P. w Haifie, z dniem 1 września 1927 r.

Dr. Guenther Władysław — Radca Poselstwa II klasy w VI st. sł. w Poselstwie Rz. P. w Rzymie — Radcą Poselstwa I klasy w V st. sł., z dniem 1 lipca 1927 r.

Komierowski Kazimierz — Konsul I klasy w VI st. sł., Kierownik Konsulatu Generalnego w Londynie — Konsulem Generalnym II klasy w V st. sł., z dniem 1 lipca 1927 r.

Dr. Kurnikowski Zdzisław — Konsul Generalny II klasy w VI st. sł., Kierownik Konsulatu Generalnego w Chicago — Konsulem Generalnym II klasy w V st. sł., z dniem 1 lipca 1927 r.

Byszewski Jan Lech — Referendarz w VII st. sł. — Radcą Ministerjalnym w VI st. sł., z dniem 1 lipca 1927 r.

Korybut Woroniecki Henryk — Konsul II klasy w VI st. sł., przydzielony do Poselstwa Rz. P. w Sztokholmie, — Sekretarzem Poselstwa I klasy w VI st. sł., z dniem 1 sierpnia 1927 r.

Zawada Filip — Wicekonsul w VII st. sł., Kierownik Wicekonsulatu Rz. P. w Olsztynie — Konsulem II klasy w VI st. sł., z dniem 1 lipca 1927 r.

Rzewuski Adam — Tytularny Sekretarz Poselstwa I klasy w VII st. sł. w Poselstwie Rz. P. w Bernie — Sekretarzem Poselstwa I klasy w VI st. sł., z dniem 1 lipca 1927 r.

Maciejowski Zdzisław — Konsul II klasy w VII st. sł., Kierownik Konsulatu Rz. P. w Galacu — Konsulem II klasy w VI st. sł., z dniem 1 lipca 1927 r.

Samborski Bohdan — Wicekonsul II klasy w VII st. sł. w Konsulacie Generalnym Rz. P. w Paryżu — Wicekonsulem I klasy w VII st. sł., z dniem 1 lipca 1927 r.

Maliński Mieczysław — Attaché Poselstwa w VIII st. sł. w Poselstwie Rz. P. w Tallinnie — Sekretarzem Poselstwa II klasy w VII st. sł., z dniem 1 lipca 1927 r.

Kisielnicki Witold — Attaché Poselstwa w VIII st. sł. w Poselstwie Rz. P. w Berlinie — Sekretarzem Poselstwa II klasy w VII st. sł., z dniem 1 lipca 1927 r.

Gieburowski Józef — Tytularny Wicekonsul w VII st. sł., Kierownik Konsulatu Rz. P. w Kwidzyniu — Wicekonsulem I klasy w VII st. sł., z dniem 1 lipca 1927 r.

Matusiński Jerzy — urzędnik na służbie prowizorycznej w VIII st. sł. — Referendarzem w VII st. sł. (prowizorycznie), z dniem 1lipca 1927 r.

Jarczyński Jan — urzędnik w VIII st. sł. — Referendarzem w VII st. sł., z dniem 1 lipca 1927 r.

Hubicka Hanna — Referendarz w VIII st. sł. — Referendarzem w VII st. sł., z dniem 1 lipca 1927 r.

Zaleski Ksawery — Sekretarz Konsularny II klasy w IX st. sł. w Konsulacie Generalnym Rz. P. w Londynie — Sekretarzem Konsularnym I klasy w VIII st. sł., z dniem 1 lipca 1927 r.

Kwiecień Roman — Sekretarz Konsularny w IX st. sł. w Poselstwie Rz. P. w Brukseli — Sekretarzem Konsularnym I klasy w VIII st. sł., z dniem 1 lipca 1927 r.

Michaeli Karol — pracownik kontraktowy — Asesorem w VIII st. sł., z dniem 1 kwietnia 1927 r.

Dr. Sklenarz Leopold — Referendarz w VIII st. sł. — Attaché Konsularnym w VIII st. sł. w Konsulacie Rz. P. w Pradze, z dniem 1 sierpnia 1927 r.

Górski Feliks — Adjunkt Kancelaryjny w IX st. sł. — Adjunktem Kancelaryjnym w VIII st. sł., z dniem 1 lipca 1927 r.

Wisłocki Mieczysław — urzędnik w IX st. sł. — Asesorem w VIII st. sł., z dniem 1 lipca 1927 r.

Łączyńska Aniela — urzędniczka w IX st. sł. na próbnej służbie — Sekretarzem w IX st. sł., z dniem 1 lipca 1927 r.

Jaworska Marja — urzędniczka w IX st. sł. — Adjunktem Kancelaryjnym w VIII st. sł., z dniem 1 lipca 1927 r.

Żochowska Gabrjela — urzędniczka w IX st. sł. — Adjunktem Kancelaryjnym w VIII st. sł., z dniem 1 lipca 1927 r.

Prusinowski Bolesław — Rejestrator w X st. sł. — Sekretarzem w IX st. sł., z dniem 1 lipca 1927 r.

Gędziorowska Matylda — pracowniczka kontraktowa — Rejestratorką w X st. sł., z dniem 1 lipca 1927 r.

PRZYJĘCI DO SŁUŻBY W M. S. Z.:

Sroka Emil — na służbę przygotowawczą w X st. sł., z dniem 1 sierpnia 1927 r.

PRZENIESIENI I ODWOŁANI:

Woroniecki Henryk — Konsul II klasy w VI st. st. — przydział do Poselstwa Rz. P. w Sztokholmie, z dniem 1 sierpnia 1927 r.

Kowalewski Przemysław Tadeusz — Wicekonsul w VII st. st. w Poselstwie Rz. P. w Sztokholmie — do Konsulatu Generalnego Rz. P. w Królewcu, z dniem 1 sierpnia 1927 r.

Kaleński Edmund — Wicekonsul w VII st. sł. w Konsulacie Rz. P. w Buffalo — do Konsulatu Generalnego Rz. P. w Chicago, z dniem 1 sierpnia 1927 r.

Liczbiński Zygmunt — Attaché Konsularny w VIII st. sł. w Konsulacie Rz. P. w Rydze — do Konsulatu Rz. P. w Kolonji, z dniem 1 sierpnia 1927 r.

Buynowski Tadeusz — Tytularny Wicekonsul w VIII st. sł. w Konsulacie Rz. P. w Kolonji — do Konsulatu Rz. P. w Buffalo z dniem 1 sierpnia 1927 r.

Rybicki Stanisław — Sekretarz Konsularny w VIII st. st. — do Konsulatu Rz. P. w Rydze, z dniem 1 sierpnia 1927 r.

Szneider Fryderyk — Sekretarz Konsularny I klasy w VIII st. sł. w Konsulacie Rz. P. w Pradze — do Konsulatu Rz. P. w Bratislavie, z dniem 1 sierpnia 1927 r.

Biega Bolesław — Sekretarz Poselstwa II klasy w VIII st. sł. — cofnięcie odwołania do centrali z ważnością przydziału do Poselstwa Rz. P. w Londynie.

ZWOLNIENI I PRZENIESIENI W STAN SPOCZYNKU:

Dr. Kozicki Stanisław — Poseł Nadzwyczajny i Minister Pełnomocny w III st. sł. w stanie rozporządzalności — zwolnienie z dniem 31 maja 1927 r. ze służby państwowej.

Manduk Stanisław — Konsul I klasy w VI st. sł. w stanie nieczynnym — przeniesienie z dniem 30 czerwca 1927 r. w stan spoczynku.

Łaszewski Władysław — Radca Ministerjalny w stanie nieczynnym — przeniesienie z dniem 30 czerwca 1927 r. w stan spoczynku.

Lubieniecki Jerzy — urzędnik na służbie przygotowawczej w X st. st. — zwolnienie z dniem 30 czerwca 1927 r.

71.

SPROSTOWANIE.

W Dzienniku Urzędowym M. S. Z. № 12 z dn, 31.XII. 1926 r., poz. 128, należy uzupełnić na str. 153 wiersz 9-ty od góry, słowami: „i pomorskie“.

Zakłady Drukarskie F. Wyszyński i S-ka, Warecka 15.